

1910 – 2010 Honderd jaar Fanfare St. Joseph Pey

1910-1920 De oprichting en de eerste muzikale stappen

Aan het begin van de 20ste eeuw was Pey een kleine gemeenschap. De bebouwing strekte zich uit langs de Houtstraat, Dorpstraat, Bosstraat en een aantal huizen op het Hingen en de Slek. Er woonden destijds ruim 1000 mensen in Pey, de meesten van hen waren boeren en ambachtslieden, anderen vonden werk in de steen- en dakpannenfabrieken in de omgeving of in de opkomende mijnen. Het was hard werken en de bestaansmiddelen waren karig voor de kinderrijke gezinnen. De eenvoudige Peyenaren vormden een hechte gemeenschap waar iedereen voor iedereen klaar stond. Dat had er al toe geleid dat in 1860-1861 de Parochiekerk van Pey gebouwd kon worden. Trots waren de Peyenaren op dat resultaat. In 1865 werden Pey en Echt verdeeld door de aanleg van de spoorlijn Venlo Maastricht, maakte men kennis met de stoomtrein en kreeg Echt een eigen station. Over de huidige rijksweg reden maar enkele auto's per dag er werden plannen gemaakt voor de aanleg van het Julianakanaal.

Voor de invulling van de spaarzame vrijetijd waren de mensen aangewezen op het eigen dorp. De voetbalclub, het zangkoor, schutterijen en duivenverenigingen vormden het verenigingsleven. De winters waren lang en de tijd werd gedood met het vertellen van verhalen en het luisteren naar de radio. In de winter van 1909-1910 zal in menige Peyer huiskamer of keuken maar ook in de vele café's die Pey rijk was, gesproken zijn over het idee om in Pey een eigen fanfare op te richten. Er waren Peyer mensen die bedreven waren in het bespelen van een instrument en die hun muzikale sporen bij andere verenigingen reeds hadden verdiend. Een van hen was Leo van Neer. Leo was bakker van beroep en was daarnaast ook nog zaal- en caféhouder. Leo was muzikaal aangelegd en kreeg zijn opleiding van de heer Rutgers uit Venlo, de toenmalige dirigent van de Echter Harmonie. Samen met enkele andere Peyenaren waaronder Kapelaan Stassen, de heren Collé, Turlings, Otten, van den Brekel en Roebroeks, werden door Leo van Neer de eerste plannen gesmeed voor de oprichting van een muziekvereniging. Uiteindelijk werd in maart 1910 de knoop doorgesneden en was fanfare St. Joseph Pey een feit. Dat de oprichting van deze nieuwe vereniging niet door iedereen werd ondersteund, blijkt uit de notulen van de gemeenteraad van Echt van 12 maart 1910, de aanvraag voor een subsidie van fl. 250,- werd met 6 tegen 5 stemmen afgewezen. Er bleek wel veel interesse te zijn vanuit de bevolking want al snel bedroeg het ledenaantal 24 en waren er voldoende financiële middelen om een aantal instrumenten aan te schaffen evenals een porte-drapeau.

Op 1 mei 1910 presenteerde de fanfare zich voor het eerst aan de Peyer bevolking door de opluistering van het communiefeest. In 1913 nam de fanfare voor de eerste keer deel aan een concours, men kwam naar huis met een derde prijs. In 1914 brak de eerste wereldoorlog uit, het verenigingsleven kwam op een laag pitje te staan. Dirigent Leo van Neer startte in dat jaar met de

bouw van een eigen zaal, de fanfare beschikte zodoende over een behoorlijke ruimte. Nadat in 1918 de eerste wereldoorlog ten einde was veerde het verenigingsleven op en braken er ook voor fanfare St. Joseph betere tijden aan.